

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206487
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513206487.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému A. Q., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom XXX XX W. č. XXX, t.č. na neznámom mieste, štátny občan SR, zastúpený opatrovníčkou pre toto konanie C. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom W. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 069 01 Svidník v konaní o zaplatenie 3 925,80 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania súd n e p r i z n á v a .

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 877,80 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokátom AK so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.V právnej veci účastníkov konania rozsudkom č.k. 2C/82/2014-181 zo dňa 17.2.2015 tunajší súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 3 925,80 eur s príslušenstvom z dôvodu premlčania nároku.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3Co/140/2015-221 zo dňa 2.9.2015 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia okrem iného vyplýva, že odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o premlčaní pohľadávky za nesprávny. Základnou otázkou, ktorú bolo potrebné .v konaní pred súdom prvého stupňa vyriešiť bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprislušňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok je predsa len na rozdiel od iného druhu podnikania špecifická, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. V spise absentuje písomná výzva banky na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Tiež sa zdá, že sa postúpil záväzok z banky na nebankový subjekt vo väčšom rozsahu než ktorý umožňuje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaný by bol v omeškaní s dlžnými splátkami, ale postúpenie sa týka celého dlhu, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo (28.6.2012), t.j. pred zosplatnením celého záväzku (20.5.2018). Podľa názoru odvolacieho súdu špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna

banka opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akékoľvek) bankové opatrenia a ani používať bankové úvery. Odvolací súd zastáva názor, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon umožňuje iba:

1. v tej časti, ktorá je po splatnosti.
2. iba po výzve na splatenie,
3. výzva musí byť písomná,
4. výzva musí byť zo strany banky,
5. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Úlohou súdu prvého stupňa bude vyzvať banku, aby doložila dôkaz o písomnej výzve podľa § 92 ods. 8 ZoB, ako aj skutočnosť, kedy došlo k zosplateniu úveru, žalobca musí doložiť dôkaz, že banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou žalovanému. Súčasne musí byť súdu doložený dôkaz v zmysle § 92 ods. 8 ZoB o tom, že písomná výzva pred postúpením pohľadávky sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. Bez platného postúpenia splatného záväzku niet totiž na strane žalobcu aktívnej legitimácie uplatniť bankovú pohľadávku.

3. Po vrátení vecí odvolacím súdom súd doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu a to vyžiadanim si podrobných správ s doložením listinných dôkazov od právneho predchodcu žalobcu, Slovenskej sporiteľne, a.s., ako aj od žalobcu o tom, že pred postúpením pohľadávky bol dlžník písomne vyzvaný k úhrade splatného dlhu, že písomná výzva bola dlžníkovi doručená, resp. dostala sa do jeho sféry, že omeškanie trvalo viac ako 90 dní, že pred postúpením pohľadávky banka úver zosplatnila, oznámenie o zosplatení s dokladom o jeho doručení dlžníkovi, opätovne sa oboznámil s obsahom predložených listinných dôkazov a nariadil pojednávanie.

4. Pojednávania vytyčeného na deň 31.5.2016 sa žalobca a vedľajší účastník nezúčastnili napriek tomu, že im predvolanie bolo riadne a včas doručené, právny zástupca žalobcu a vedľajšieho účastníka ospravedlnil neúčast' klientov nežiadali pojednávanie odročit', preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. 5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom opatrovníka žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav: Žalovaný uzavrel so Slovenskou sporiteľnou, a.s. dňa 27.05.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebný úver vo výške 80 000,-Sk, t.j. 2 655,51 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať splátkami vo výške 1 314,- Sk mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá na 14,15 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 199,-Sk, poplatok za správu úveru vo výške 60,-Sk mesačne, splatnosť prvej splátky dňa 20.06.2008 a poslednej splátky dňa 20.05.2018, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 17,64 %, celkové náklady spojené s úverom 79 947,- Sk. Z platobnej histórie (čl. 58-59, 136-152 spisu) vyplýva, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal uhradil spolu sumu 187,71 eur, poslednú splátku zrealizoval dňa 20.10.2008 v sume 399,06 Sk, po tomto dni nezaplatil ani jednu splátku.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 23.2.2009 (čl. 101 spisu) vyzvala žalovaného k úhrade omeškaných splátok k 31.2.2009 v sume 161,23 eur - pohľadávky vzniknutej z úverovej zmluvy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. Doklad o doručení tejto výzvy ani žalobca ani jeho právny predchodca napriek opakovaným výzvam súdu nepredložil.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 32 spisu) vyplýva, že k poslednej úhrade došlo dňa 20.10.2008 v sume 13,25 eur, počet dní omeškania bol 1333.

Listom zo dňa 18.07.2012 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu v celkovej výške 4 892,06 eur.

Listom zo dňa 18.7.2012 žalobca vyzval žalovaného k úhrade celkovej sumy 5 1 063,44 eur do 28.07.2012. Súčasne mu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dnu 18.7.2012.

Listom doručeným súdu dňa 15.10.2015 (čl. 228) právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila súdu, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dnu 26.6.2012, avšak napriek opakovaným výzvam súdu dôkaz o tejto skutočnosti - písomné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a dôkaz o jej doručení žalovanému súdu predložený nebol.

Žalobca listom zo dňa 29.2.2016 (čl. 249) súdu oznámil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. mimoriadnu splatnosť súdeného úveru vyhlásila iba technicky dňa 26.6.2012 za účelom odpisu pohľadávky z interného systému pôvodného veriteľa pre potreby postúpenia pohľadávky na postupníka na základe postúpenia pohľadávky zo dňa 27.6.2012.

Žalobca si v konaní uplatňuje sumu 3 925,80 eur, ktorá predstavuje 90 splátok splatných od 20.12.2010 do 20.05.2018.

6. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára: Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej Obch. zák.), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 506 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (k 27.05.2008) na účely tohto zákona sa rozumie:

a) Spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) Podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Obč. zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (k 26.6.2012) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

7. Právne posúdenie veci : Vychádzajúc zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v ktorom odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým je tunajší súd viazaný, z ktorého vyplýva, že záver súdu prvého stupňa o premlčaní pohľadávky je nesprávny, na druhej strane odvolací súd uložil prvostupňovému súdu povinnosť zaoberať sa otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, t.j. otázkou platnosti postúpenia pohľadávky z banky - Slovenskej sporiteľne, a.s. na nebankový subjekt - žalobcu. Odvolací súd vyslovil právny názor, že veriteľ - banka v zmysle 92 ods. 8 ZoB musí pred postúpením pohľadávky dlžníka písomne vyzvať na plnenie, výzva musí byť písomná, musí sa dostať do dispozičnej sféry dlžníka, omeškanie musí trvať viac ako 90 dní a možno postúpiť len splatnú pohľadávku.

8. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

9. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Obč. zák. a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

10. Súd zdôrazňuje, že predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosť bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsah vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

11. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúce písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 6Co/119/2013, 3Co/140/2015, ale aj právny názor vyslovený v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v tomto konaní). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

12. V prejednávanej veci bolo preukázané, že dňa 28.6.2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 27.5.2008. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. úver zo zmluvy o splátkovom úvere nezosplatnila, podľa tvrdenia žalobcu (čl.249 spisu) sporiteľňa zosplatnila úver len technický za účelom odpisu pohľadávky z interného systému pôvodného veriteľa pre potreby postúpenia pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému nebolo bankou oznámené (neexistuje o tom písomné oznámenie ani dôkaz, že toto vyhlásenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného), navyše zákon termín „technické zosplatnenie úveru“ nepozná. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému iba oznámené listom zo dňa 18.7.2012.

13. Súd má za to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. mohla žalobcovi postúpiť v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok iba splátky dovtedy splatné (t.j. do 27.6.2012) za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

14. Súd má za to, že žalobca nepreukázal, aby Slovenská sporiteľňa, a.s. odoslala resp. doručila žalovanému písomnú výzvu na splnenie dlhu, s ktorým bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky banky. Za dôkaz splnenia tejto povinnosti nemožno považovať doloženú súdu výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 23.2.2009. Tu sa súd v plnej miere stotožnil s argumentáciou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že doloženie vygenerovanej výzvy nepreukazuje ešte jej odoslanie, resp. doručenie žalovanej. Sám žalobca pred súdom uvádzal, že dôkazom o jej odoslaní a doručení žalovanému nedisponuje.

15. Taktiež za takýto dôkaz nemožno považovať ani jednostranné vyhlásenie postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. obsiahnuté v čl. IV. ods. 4.2. písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona. Okrem toho z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (vzhľadom na výšku postúpené pohľadávky) sa javí, že predmetom postúpenia bola celá pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere, nielen dospelé (splatné) splátky do postúpenia pohľadávky, s ktorými bol žalovaný v omeškaní dlhšie ako 90 dní.

16. Zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej podmienky (zaslanie písomnej výzvy žalovanému) súd nemal preukázané, preto dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., resp. neplatné v zmysle § 41 Obč. zák. pokiaľ ide o postúpenie tých splátok úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné a s ktorými žalovaný nebol dlhšie ako 90 dní v omeškaní.

17. Vzhľadom na uvedené, pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu, žalovaný a vedľajší účastník na jeho strane ako úspešní účastníci majú právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobcu.

19. Z obsahu spisu však nevyplýva aby žalovaný si uplatnil právo na náhradu trov konania, z obsahu spisu ani nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

20. Trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovaného. Súd má za to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelne a dôvodné. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36). Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania. Súd vníma účasť vedľajšieho účastníka ako naplnenie cieľa primárneho práva Európskej

únie, vyplývajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ochrana hospodárskych záujmov spotrebiteľov aj prostredníctvom združení). Prehliadnuť nemožno ani fakt, že sa medzi základné práva zaradilo aj spotrebiteľské právo (politiky štátov zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, čl. 38 Charty základných práv Európskej únie.) Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle vyššie uvedeného čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba bol z procesného hľadiska plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania prináleží v celom rozsahu zo základu, ktorý korešponduje uplatnenej náhrade škody. Vedľajší účastník v prejednávanej veci podal vo veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, teda sa pričínil o úspech žalovaného v tomto spore, zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nevyplýva aby trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní nemali byť účelné. V obdobných veciach odvolací súd už mnohokrát vyslovil právny názor, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelné.

21. Na základe uvedeného súd má za to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelné a tento vedľajší účastník má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si podaním doručeným súdu dňa 2.6.2016 uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 877,80 eur.

22. Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 3 925,80 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 141,07 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 4 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 10.11.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/),
- vyjadrenie k odvolaniu z 7.8.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/),
- účasť na pojednávaní dňa 31.5.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/)

Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 564,28 eur. K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 1 úkon vykonaný v roku 2013 á 7,81 eur, jeden úkon vykonaný 2014 á 8,04 eur, jeden úkon v roku 2015 á 8,39 eur a jeden úkon v roku 2016 á 8,58 eur. Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 32,82 eur. Cestovné náhrady za účasť na pojednávaní dňa 31.6.2016 v sume 48,60 eur (zo O. do O. D. tam a späť 180 km á 0,27 eur/km, základná sadzba 0,183 eur/ km, náhrada za spotrebované pohonné hmoty 0,08 eur/ km). Náhrada za stratu času na pojednávaní dňa 31.5.2016 v sume 85,80 eur 6 polhodín á 14,30 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka je platcom DPH, preto sa mu odmena v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zvyšuje o 20 % DPH čo pri základe 731,50 eur je 146,30 eur. Odmena včítane DPH potom činí sumu 877,80 eur. V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí vedľajšiemu účastníkovi suma 877,80 eur.

23. Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 877,80 eur je žalobca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokátom AK so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, alebo na jeho účet vedený vo VÚB Prešov, č.ú. 42949572/0200, VS 3401144 do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

2C/82/2014

- 10 -

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).